

Právní a daňový newsletter

Vážení členové a přátelé ČNOPK,

v prvním vydání odborného newsletteru Česko-německé obchodní a průmyslové komory naleznete aktuální příspěvky našich členských poradců k nejdůležitějším tématům z oblasti práva a daní.

Naším cílem je vytvořit platformu, na které by byla diskutována důležitá témata německo-české obchodní komunity a zároveň vám touto cestou poskytnout informace o aktuálním právním a daňovém vývoji nejen v Čechách a Německu, ale také na evropské úrovni.

Náš newsletter bude vycházet dvakrát ročně a doufáme, že pro Vás bude dalším zdrojem nejaktuálnějších informací.

Vaše

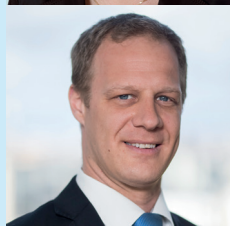
Dr. Alena Klikar

předsedající pracovní skupiny Právo & daně

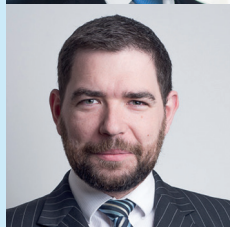
René Harun

zástupce výkonného člena představenstva
ČNOPK

Mgr. Peter Hrbík

vedoucí kompetenčního centra
Poradenství investorům & právo ČNOPK

Obsah

Pavla Zavadilová

**Státní investiční pobídky
v České republice**

Mgr. Václav Vlk

**Jakým právem se řídí pracovní
smlouva zaměstnance činného
v odštěpném závodě?**

Ing. Monika Chvalová

**Country by country reporting
v České republice**

Ing. Robert Kolečák

**Daň z nabytí nemovitých věcí:
Do základu daně se nezahrnuje
DPH**

Dr. Stephan Heidenhain

**Několik praktických postřehů
k vymáhání nároků v České
republice**

Arthur Braun, M. A.

**GDPR (Obecné nařízení o ochraně
osobních údajů) - co je potřeba
doopravdy udělat?**

Pavla Zavadilová Anochin Roters
& Kollegen s.r.o.(+420) 224 247 330
zavadilova@ark-cz.com

Státní investiční pobídky v České republice

Cíl státních pobídek je podpora tvorby přidané hodnoty a inovativního průmyslu, čímž je cíleno na obory jako automobilový průmysl, letecká doprava, strojírenství, humanitní obory, IT/software, sdílené služby, nanotechnologie a ochrana životního prostředí. Výsledná výše pobídky na investice závisí na mnoha faktorech. Mezi ně patří především lokalita, branže, investiční cíl, počet vzniklých pracovních míst a výše investice. Tvorba dvaceti nových pracovních míst je však minimální požadovaná výše a region Praha je ze všech pobídek vyloučen. Zpravidla dosahuje subvence okolo 25 % investičních nákladů, u malých podniků může ale dosahovat až k 45 %. Podpora za vzniklá pracovní místa se odvíjí od nezaměstnanosti v regionu a takzvaných zvýhodněných průmyslových zón. Její výše se pohybuje mezi 100.000 a 300.000 Kč (3,8 T€ – 11,5 T€) za vytvořené pracovní místo. Aby bylo možné dostat státní investiční pobídku je nutné před zahájením projektu podat žádost u státní agentury Czechinvest.

Nezávisle na dosud zmíněných Investičních pobídkách podporuje Česká republika od roku 2015 také vzdělávání kvalifikované pracovní síly. Podporované praktické vzdělání je podmíněno smlouvou se vzdělávací institucí, kde se specifikuje náplň, struktura a podmínky praktického vzdělání. Právní báze tohoto typu nahrazuje standardní pracovní smlouvy s praktikanty. Výhody popsaného nastavení pro firmu jsou především odpuštění sociálních a zdravotních nákladů na praktikanty. Učňové mají veškeré odměny osvobozené od odvodů i daní, vysokoškolští studenti musí odvádět pouze daň z příjmů. Navíc si mohou firmy za každou hodinu praktického vzdělávání a praktikanta odečíst ze základu daně dalších 200 Kč (ca. 8 €). K tomu je možné si po splnění určitých podmínek snížit základ daně o dalších 50 % nebo 110 % ceny majetku pořízeného pro účely praktického vzdělávání.

Bez ohledu na možnosti státní podpory vyžaduje každá investice v České republice především řádnou analýzu rámcových podmínek (zde je na mysli hlavně akvizice kvalifikované pracovní síly, dopravní obslužnost apod.)

Zdroje:

zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění,

zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení,

školský zákon 561/2004 Sb,

zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách

Mgr. Václav Vlk

Rödl & Partner, advokáti,
v. o. s.

(+420) 236 163 720
vaclav.vlk@roedl.com

Jakým právem se řídí pracovní smlouva zaměstnance činného v odštěpném závodě?

Rozhodne-li se německá právnická osoba podnikat v České republice, zvolí pro ten účel nejčastěji založení české obchodní společnosti. V některých případech však přistoupí pouze ke zřízení odštěpného závodu. Ten však, stejně jako organizační složka, jak ji znal obchodní zákoník, účinný do 31. 12. 2013, není – ačkoli je zapsán v obchodním rejstříku – samostatným právním subjektem. Zaměstnavatelem zaměstnanců činných v rámci odštěpného závodu bude tedy zmíněná německá právnická osoba.

Pracovní smlouva se řídí především právem zvoleným stranami pracovní smlouvy.

Na první pohled by se mohlo zdát, že by pro německého zaměstnavatele bylo výhodnější sjednat podřízení pracovní smlouvy německému právu, tedy právnímu řádu, s nímž je zaměstnavatel lépe obeznámen. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (tzv. nařízení Řím I) však v článku 8 odstavec 1 věta druhá stanoví zásadní omezení: **volba práva nesmí zaměstnance zbavit ochrany, kterou mu poskytují ta ustanovení právního řádu, kterého by se použilo, pokud by smluvní strany volbu práva neučinily**, od nichž se nelze smluvně odchýlit. Podle téhož nařízení platí, že pokud zaměstnavatel a zaměstnanec právo nezvolí, řídí se pracovní smlouva právem země, ve které zaměstnanec obvykle vykonává svou práci. V našem případě bychom tedy při absenci volby práva dovodili, že pracovní smlouva se řídí právem českým. Německý zaměstnavatel by proto musel u pracovní smlouvy s českým zaměstnancem, která by se řídila německým právem, vždy prověřit, zda některé ustanovení českého práva neposkytuje zaměstnanci vyšší smluvní komfort nežli ustanovení německého práva upravující tutéž problematiku. Takto by bylo třeba porovnávat například úpravu pracovní doby, dovolené, skončení pracovního poměru a mnoho dalších otázek. Právní postavení stran by bylo v takovém případě nanejvýš nejisté.

Lze tedy doporučit, aby byla pracovní smlouva podřízena právu českému, a to buď výslovným ujednáním či odkazem na ustanovení českého právního řádu.

Naopak odkazy na německou právní úpravu by mohly znamenat, že úmyslem bylo sjednat podřízení pracovní smlouvy německému právu, a to by vedlo k obtížím, na které jsme výše upozornili.

Country by country reporting v České republice

Ing. Monika Chvalová

IB Grant Thornton
Consulting s.r.o.

(+420) 296 152 111
monika.chvalova@cz.gt.com

Již 27. ledna 2016 se Česká republika připojila podpisem **Mnohostranné dohody o výměně Zpráv podle zemí** k výměně informací obsažených v Country by Country Reportu (**CbCR**), který by měl být sestavován nadnárodními společnostmi.

Novela zákona č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů byla vyhlášena ve Sbírce zákonů s účinností k 19. 9. 2017 a **zavádí do českého právního řádu povinnost pro nadnárodní skupiny společností sestavovat CbCR.**

Nadnárodní skupinou se rozumí taková skupina společností, jejíž celkové konsolidované výnosy uvedené v konsolidované účetní závěrce převyšují **750.000.000 EUR.**

CbCR **předkládá obecně nejvyšší mateřská entita nadnárodní skupiny společností svému finančnímu úřadu.** Tato povinnost však **může přejít na jinou společnost ze skupiny**, tj. i českou členskou společnost, pokud nejvyšší mateřská entita není z členského státu Evropské unie a současně nemá povinnost podávat ve svém státě nebo jurisdikci CbCR.

V CbCR se uvádí **souhrnné informace** o skupině ve vztahu ke každému státu nebo jurisdikci v tomto rozsahu:

- výnosy s výjimkou plateb mezi členskými subjekty skupiny, které jsou považovány za dividendy,
- výsledek hospodaření před zdaněním,
- zaplacená daň z příjmů,
- splatná daň z příjmů,
- základní kapitál,
- kumulovaný výsledek hospodaření,
- počet zaměstnanců,
- hodnota jiných hmotných aktiv než peněžních prostředků nebo peněžních ekvivalentů.

Současně již Ministerstvo financí ČR připravilo prováděcí vyhlášku k tomuto zákonu, která přináší **vzor zprávy (formulář)**, který bude třeba vyplnit. V rámci připomínkového řízení k němu zaslala své připomínky i Komora daňových poradců ČR, které se týkaly zejména používané terminologie a její návaznosti na české daňové předpisy.

Poprvé bude nejvyšší mateřská entita podávat CbCR za vykazované účetní období **začínající 1. lednem 2016.** Lhůta pro podání je 12 měsíců od konce vykazovaného účetního období, tj. **za kalendářní rok 2016 se CbCR podává do konce roku 2017.**

Pokud je tedy česká členská společnost nejvyšší mateřskou společností ve skupině a dle konsolidované účetní závěrky činí výnosy skupiny více jak 750 mil. EUR, bude tato společnost povinna podávat CbCR. Jak bylo uvedeno výše, pokud není nejvyšší mateřská entita z členského státu EU a zároveň není povinna podávat ve svém státě CbCR, mohla by být **povinnost sestavit a podat CbCR přesunuta na českou společnost ze skupiny.**

I když nebude česká členská společnost nadnárodní skupiny podniků povinna podávat CbCR, bude se na ni vztahovat povinnost podat **ohlášení** svému správci daně, ve kterém uvede **nejvyšší mateřskou entitu skupiny a stát její jurisdikce. Lhůta pro ohlášení je do konce měsíce října 2017.** Ohlášení by se mělo podávat elektronicky v předepsaném formátu a **sankce za nepodání ohlášení by mohla činit až 600.000 Kč.**

Na závěr si dovoluujeme upozornit, že **v několika sousedních zemích i ostatních státech EU** je povinnost sestavit CbCR zakotvena již v právním systému těchto zemí. Shodné podmínky bývají ve velikosti obrátu (750 mil. EUR za konsolidovaný celek) a v prvním reportovacím období začínajícím po 1. 1. 2016. **Rozdíly však nastávají ve lhůtách** pro podání CbCR v jednotlivých zemích a také **ve výši sankcí** za případná prodlení.

Ing. Robert Kolečák

LTA Tax s.r.o.

(+420) 246 089 010

robert.kolenak@LTAparters.com

Daň z nabytí nemovitých věcí: Do základu daně se nezahrnuje DPH

Nejvyšší správní soud („NSS“) judikoval, že základem daně z nabytí nemovitých věcí („DNNV“) má být kupní cena bez DPH. Tento závěr je v rozporu s dosavadní praxí, kdy DNNV byla vybírána z ceny včetně DPH. Poplatníkům se otvírá možnost získat zpět část DNNV zaplacenou z dřívějších převodů nemovitostí.

Problematika

Převody nemovitostí za úplatu podléhají DNNV ve výši 4 % ze základu daně. Ve většině případů je základem daně sjednaná cena. Dle zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí („ZOS“) účinného do 31. 10. 2016 byl poplatníkem DNNV prodávající. Pokud byl prodávající plátcem DPH a převod nemovitosti nebyl od DPH osvobozen, zahrnovala sjednaná cena DPH a z ní byla kalkulována DNNV. V rozsudcích č. j. 4 Afs 88/2017 – 35 ze dne 28. 6. 2017 a č. j. 7 Afs 301/2016 – 70 ze dne 22. 8. 2017 dospěl NSS k závěru, že součástí základu DNNV nemá být DPH.

Argumentace soudu

NSS svoje rozhodnutí opřel o následující argumenty:

- Při výkladu ZOS je použitelná judikatura vztahující se k předchozí právní úpravě zdanění převodu nemovitostí, kterou ZOS nahradil. NSS odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 3. dubna 2003, sp. zn. IV ÚS 500/01, dle kterého předmětem daně z převodu nemovitostí má být převodcem dosažený výnos z prodeje nemovitostí. Z toho NSS nyní dovodil, že za součást výnosu převodce nelze považovat DPH, kterou převodce odvádí do státního rozpočtu.
- Odlišný výklad by byl dle názoru NSS v rozporu s principem daňové neutrality, neboť plátcí daně z přidané hodnoty by byli zatíženi vyšší daní z nabytí nemovitého majetku, než neplátcí.
- V případě ZOS přichází v úvahu dva legitimní výklady (první, že součástí sjednané ceny má být DPH, druhý, že nikoli), a proto je nutné aplikovat výklad mírnější pro daňové subjekty.

Důsledek pro poplatníky

Poplatníci, kteří v minulosti zaplatili DNNV z kupní ceny včetně DPH, mají možnost požádat si o vrácení části DNNV (4 % z příslušné DPH). Procesní postup by měl být takový, že poplatník podá dodatečné daňové přiznání na nižší daňovou povinnost a společně s ním žádost o vrácení daně. Podání dodatečného daňového přiznání je omezeno prekluzivní lhůtou, která obecně činí 3 roky od konce lhůty pro podání původního daňového přiznání. Možnost vrácení DNNV se tak týká převodů nemovitostí uskutečněných od druhého čtvrtletí roku 2014.

Stanovisko finanční správy

Finanční správa přes počáteční nesouhlas nakonec dospěla k názoru, že bude výklad NSS akceptovat a bude část DNNV vracet automaticky na základě podané žádosti. To platí i pro převody od 1. 11. 2016, kdy novelou ZOS došlo ke změně osoby poplatníka DNNV z prodávajícího na kupujícího.

Pokud je uvedená problematika pro Vás aktuální, je vhodné její řešení neodkládat, aby nedošlo k uplynutí prekluzivní lhůty pro dodatečné vyměření daně.

Dr. Stephan Heidenhain

bnt attorneys-at-law s.r.o.

(+420) 222 929 301
Stephan.Heidenhain@bnt.eu

Několik praktických postřehů k vymáhání nároků v České republice

Otázka vymáhání nároků je v podstatě nikdy neutichajícím tématem. Proto bychom se na tomto místě rádi zaměřili na to, co je pro praxi při vymáhání peněžitých nároků v České republice tím nejdůležitějším.

Základním předpokladem pro úspěšné vymáhání pohledávek je (z právního hlediska) řádný vznik tvrzené pohledávky a dostatek relevantních důkazů o její existenci. Pohledávky, k jejichž uplatnění věřitelům chybí doklady prokazující jejich vznik, nemohou být úspěšně žalované ani ze strany těch nejzkušenějších právníků. Důležitý je také právní aspekt a způsob uplatnění každé pohledávky. Za zmínku stojí např. také to, že i když pohledávka řádně vznikne a pro daný konkrétní případ je použitelné české právo, promlčuje se obecně **po třech letech**, tzn., že protistrana může být ve sporu úspěšná za předpokladu, že v průběhu procesu vznesle námitku promlčení, a bude-li pohledávka skutečně promlčena, žaloba bude ve prospěch žalované strany zamítnuta.

Pokud do případu vstupuje určitý přeshraniční prvek, je rozhodně důležité **předem prověřit**, jaké právo je pro danou věc rozhodné a který soud bude k projednání věci příslušný, např. v situaci, kdy se sídla jednotlivých stran sporu nachází každé v jiném státě. **Rozhodné právo** pro smluvní závazkové vztahy určuje nařízení 593/2008/EU, tzv. Řím I. Pravidla pro určení příslušnosti soudu v případech s přeshraničním prvkem **má evropské právo přednost před národním**. Žaloba je zpravidla podávána v místě sídla žalovaného subjektu a rozhodné právo bývá ve většině přeshraničních případů dohodnuto ve smlouvě. Pokud ujednání o rozhodném právu ve smlouvě chybí, řídí se pravidla pro určení rozhodného práva zásadně konkrétním druhem smlouvy. **Lze však rozhodně doporučit, aby bylo rozhodné právo i příslušný soud ze stejné země.** Nemělo by se např. stávat, aby byl prodávající žalován v Německu, avšak za použití rozhodného českého práva, popř. přesně opačně. Vést soudní spor např. v Německu za použití rozhodného českého práva může být nejen velmi komplikované, nýbrž také spojeno se zvýšenými náklady. Ujednání o rozhodném právu a rozhodné soudní příslušnosti by měla být proto již při uzavírání smluv věnována náležitá pozornost.

Dříve, než žalobce podá k soudu v České republice žalobu, měl by zaslat budoucímu žalovanému výzvu k plnění s odkazem na § 142a občanského soudního řádu, podle kterého tak musí učinit ve lhůtě **nejméně 7 dnů před podáním žaloby** a musí v ní uvést, že se jedná o poslední výzvu před podáním žaloby (odeslání kvalifikované výzvy k plnění je základním předpokladem pro přiznání nároku na náhradu nákladů řízení soudem). Pokud ke splnění požadovaného dluhu na základě odeslané výzvy nedojde, může se žalobce domáhat vydání (i) **elektronického platebního rozkazu** (podává se prostřednictvím formuláře, který odpovídá německé výzvě k zaplacení dlužné částky, je však omezen výší nároku na 1 mil. Kč, tedy cca. 38.500,- EUR) nebo (ii) **platebního rozkazu** (prostřednictvím tohoto institutu se lze domáhat také úhrady dlužné částky vyšší než 1 mil. Kč, ale také pohledávky v EUR nebo jiné měně). Aby mohl být platební rozkaz dle českého právního řádu vydán, je prakticky nutné sestavit kompletní žalobu včetně důkazů prokazujících žalobní tvrzení (návrh na vydání platebního rozkazu) a tu doručit příslušnému soudu. **V případě podání návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu je výše soudního poplatku nižší**, než je tomu v případě podání návrhu na vydání „klasického“ platebního rozkazu. V případě návrhu na

Mgr. Zuzana Ďuríková

bnt attorneys-at-law s.r.o.

+420 222 929 301

Zuzana.Durikova@bnt.eu

zahájení řízení (tj. v případě podání návrhu na vydání platebního rozkazu) činí výše soudního poplatku 5 % hodnoty sporu a je splatný zásadně současně s podáním žaloby. Není však nezbytně nutné uhradit soudní poplatek ihned, tedy současně s podáním žaloby. Neučiní-li tak žalobce sám již při podání návrhu, bude soudem k úhradě soudního poplatku vyzván. Soud zpravidla zasílá výzvu k úhradě soudního poplatku prakticky ihned po přijetí žaloby, někdy to samozřejmě může trvat i déle, soud by však vždy měl postupovat tak, aby nevznikaly zbytečné průtahy. Soudní poplatek pak musí být uhrazen v soudem stanovené lhůtě, jejíž délku může soud přizpůsobit výši vyměřeného soudního poplatku (soud zpravidla žádá o úhradu soudního poplatku převodem na účet vedený u České Národní Banky, neuvádí však v každém případě detailnější informace pro platbu ze zahraničí, tyto je potřeba si ze soudu vyžádat). Pokud k úhradě soudního poplatku nedojde, je soudní řízení zastaveno. V případě podání žaloby elektronickou cestou činí výše soudního poplatku 4 % hodnoty sporu.

Po vydání a účinném doručení platebního rozkazu (rovněž v případě elektronického) má žalovaný možnost **podat ve lhůtě 15 dnů proti vydanému platebnímu rozkazu odpor**. Pokud tak učiní, platební rozkaz soud zruší a řízení je nadále vedeno jako sporné řízení před příslušným českým soudem. Promešká-li žalovaný lhůtu k podání odporu, který byl řádně doručen, stává se platební rozkaz pravomocným a vykonatelným titulem.

V praxi se příliš neosvědčilo **doručování platebního rozkazu prostřednictvím datové schránky** – pokud žalovaný, např. česká právnická osoba, datovou schránku dlouhodobě neotevřít a platební rozkaz si nevyzvedne, není splněna podmínka doručení fikcí desátým dnem od dodání do datové schránky, protože se nejedná o doručení do vlastních rukou. Proto se musí soud pokusit o doručení platebního rozkazu žalovanému např. prostřednictvím provozovatele poštovních služeb anebo platební rozkaz pro jeho nedoručitelnost zrušit a nařídit soudní jednání.

Je dále potřeba si uvědomit, jaké následky z hlediska nákladů s sebou nese případné zpět-vzetí žaloby. **V případě zpět-vzetí žaloby** ze strany žalobce ještě před prvním jednáním ve věci, soud vrací **v zásadě pouze 80 % ze zaplaceného soudního poplatku**; zbývající část poplatku si soud ponechává a je-li pohledávka vysoká, může se jednat i o značně vysokou částku. Vhodné je se pro případ zpět-vzetí žaloby zamyslet také nad otázkou nákladů právního zastoupení, zejména, zda již nějaké náklady vznikly či nikoliv.

Pokud se stane platební rozkaz vykonatelným anebo bude v řízení před soudem (které může trvat i několik let) vydán vykonatelný rozsudek, lze **takový titul považovat za exekuční titul**, který je v České republice vykonatelný prostřednictvím soudního exekutora nebo v rámci soudního řízení o výkonu rozhodnutí. Na základě výše uvedeného nařízení Brusel I bis (1215/2012/EU) **je takový titul vykonatelný i ve všech ostatních členských zemích Evropské Unie**, neuvádí-li nařízení přímo výjimku. Předpokladem je, že český soud vydá k titulu **potvrzení podle čl. 53** (příloha I) nařízení Brusel I bis, které bude předloženo v originále nebo úředně ověřené kopii příslušnému německému orgánu provádějícímu výkon rozhodnutí (stejně tak může být německé vykonatelné rozhodnutí exekvováno v České republice).

Závěrem bychom rádi zdůraznili, že za použití dobré strategie lze vymáhání nároků učinit skutečně efektivním. Bohužel je v těchto případech mnohokrát nejisté, zda v konečném důsledku existuje majetek dlužníka, který bude možné v rámci exekuce postihnout a tím pohledávku věřitele uspokojit.

Arthur Braun, M.A

bpv Braun Partners s.r.o.

(+420) 224 490 000
arthur.braun@bpv-bp.com

GDPR (Obecné nařízení o ochraně osobních údajů) – co je potřeba doopravdy udělat?

25. květen 2018 bude prvním dnem účinnosti obecného nařízení o ochraně osobních údajů č. 2016/679 (GDPR) — dnem, který dělá mnohým společnostem vrásky na čele. Důvody pro jejich obavy jsou dva: za prvé jsou to nově zavedené, velmi vysoké pokuty, které mohou být uloženy až v částce 20 milionů euro, nebo ve výši 4 % celkového obrátu dané společnosti, za druhé je to ale také skutečnost, že v minulosti byla ochrana osobních údajů ze strany českých společností považována za irelevantní, pročez této oblasti bylo věnováno minimální množství pozornosti. Německé společnosti naproti tomu mají například již dlouho zaveden institut pověřence pro ochranu osobních údajů a k ochraně osobních údajů přistupují s náležitou odpovědností.

Častá porušení zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů nebyla v České republice doposud téměř postihována a když, tak pokuty byly poměrně nízké. Za pár měsíců tomu však již bude jinak a je potřeba zdůraznit, že nařízení GDPR je přímo aplikovatelné ve všech zemích EU a nemůže být zmírněné ani příliš mírnou aplikací v praxi. Na druhou stranu se mi však zdá, že ze strany všech poradců a rádců je rozséváno zbytečně moc paniky.

Co tedy musím jako podnikatel opravdu udělat?

1. V první řadě si musím uvědomit, která data ve spojitosti s osobními údaji zpracovávám, zejména pak, zdali se jedná např. o velmi citlivé údaje jako např. zdravotní záznamy, pro které platí velice přísná pravidla, nebo zda se jedná o běžné záznamy týkající se např. zaměstnanců podnikatele. Ale pozor, např. i informace zaznamenaná v CRM souboru, že určitý zákazník nemá být pozván do steakhousu, protože jako hinduista nejí hovězí, představuje

zrovna ve smyslu výše uvedeného velmi citlivý údaj. Stejně tak se třeba nedoporučuje založit si Whats-app skupinovou konverzaci za účelem diskutování nových nastavení týkající se zpracování osobních údajů... Zpracováním osobních údajů může být potom například i videozáznam průmyslové haly! Následující rady a tipy pak může využít širší spektrum čtenářů než jen zpracovatelé velmi citlivých osobních údajů.

2. Pokud zpracovávám zákaznická data, budu muset zkontrolovat účel zpracování, resp. být schopen dostatečně odůvodnit, proč tato data zpracovávám. To platí o to více, pokud tato data předávám dále – zpracovatelům či subzpracovatelům. Předávání / ukládání / zpracovávání dat mimo Evropskou Unii je nezávisle na nařízení GDPR problematické a mělo by být vždy konzultováno s odborníky na zpracovávání osobních údajů.

3. Je možné, že se mě bude týkat povinnost jmenovat pověřence pro ochranu osobních údajů. Tato situace však určitě nenastane v případě, že jsem výrobní společnost a zpracovávám pouze kmenové údaje týkající se zaměstnanců, a naopak určitě nastane, pokud jsem pojišťovna nebo například společnost podnikající v oblasti energetiky (prodejce). I pokud již v rámci společnosti působí někdo jako pověřenec pro ochranu osobních údajů, je možné, že pro něj budu muset s příchodem nařízení GDPR připravit novou pracovní smlouvu.

4. Musím také prověřit, kdo z mých zaměstnanců a poskytovatelů služeb má přístup k osobním údajům a zda dochází

ke zpracování těchto údajů jen v zákonných, resp. smluvně sjednaných mezích. Samozřejmostí je také, že musím smazat osobní údaje, které již nepotřebuji. Každý správce či zpracovatel osobních údajů musí zvolit vhodná technická a organizační opatření, na základě kterých budou rizika narušení bezpečnosti ochrany osobních údajů minimalizována (čl. 24 a 25 GDPR). Kromě toho bude také muset aktualizovat svoje smlouvy s poskytovateli služeb.

5. Kromě výše uvedeného musím mít také plán, kdo a jak bude informovat Úřad pro ochranu osobních údajů, pokud by mělo dojít k úniku / narušení bezpečnosti osobních údajů (tzv. leak/breach), tedy že by se osobní údaje dostaly neoprávněně na veřejnost. Dle nařízení GDPR musí být tato povinnost splněna nejpozději do 72 hodin od narušení bezpečnosti, a to bez ohledu na víkendy či státní svátky.

Nařízení GDPR obsahuje celou řadu dalších povinností, kterými jsou správci, resp. zpracovatelé povinni se řídit. V tuto chvíli je proto maximálně žádoucí nechat si prověřit stav ochrany osobních údajů ve vlastní společnosti externími odborníky, kteří se orientují také v oblasti pracovního práva, aby mohly být identifikovány rozpory a následně implementovány vhodné metody pro zlepšení stávajícího stavu. I pro dobře vedené společnosti nastal nejvyšší čas pro zahájení přípravy na účinnost nařízení GDPR. Není však důvod propadat panice.

Právní a daňový newsletter

© **Deutsch-Tschechische Industrie- und Handelskammer**
Česko-německá obchodní a průmyslová komora

Václavské náměstí 40, 110 00 Praha 1, tel.: +420 224 221 200, fax: +420 224 222 200,
IČO: 49708210, DIČ: CZ699002563

Výkonný člen představenstva: **Bernard Bauer**
Redakce: **Mgr. Peter Hrbík**

Česko-německá obchodní a průmyslová komora (ČNOPK) neručí za obsah a aktuálnost zde zveřejněných informací. U externích webových stránek, na které odkazujeme, se jedná výhradně o cizí obsah. ČNOPK nepřebírá za obsah těchto stránek žádnou odpovědnost.

ZRUŠIT ZASÍLÁNÍ NEWSLETTERU